

Гродзенка пра досвед практыкі веры ў Швейцарыі. Касцёл ахоплівае ўвесь свет, нездарма называючыся паўсюдным. А як выглядае гэтая паўсюднасць на практыцы? Ці сапраўды, дзе б ты ні быў, варта толькі адшукаць мясцовы каталіцкі храм – і ты нібы апынешся дома? Адчуеш той самы пах, пачуеш тыя ж словы, прасякнешся той самай атмасферай, трапіш у абдымкі любячага Айца...

Пра адметнасці Касцёла на чужбіне разважаем з Марыкай Старановіч, верніцай з гродзенскай парафіі Божай Міласэрнасці, якая апошнія некалькі месяцаў працавала ў Швейцарыі. † “Многія мястэчкі раслі вакол кляштараў”

Швейцарыя мяжуе з Германіяй, Францыяй, Італіяй, Ліхтэнштэйнам і Аўстрыяй. То-бок, гістарычна склалася так, што яна знаходзіцца на скрыжаванні германскай і раманскай Еўропы.

Гэта моцна паўплывала на ўнутранае жыццё краіны, таму Швейцарыю актуальна можна падзяліць на чатыры культурныя і моўныя часткі: нямецкую, французскую, італьянскую і раманшскую. Марыка жыла ў Цюрыху, нямецкім рэгіёне краіны, горадзе, па колькасці насельніцтва крыху большым за Гродна.

□ **“Там я налічыла 15 парафій. Першае, што кінулася ў вочы, – аўтэнтычнасць мясцовых святынь. Швейцарыя займала пазіцыю нейтралітэту падчас сусветных войнаў і дзякуючы гэтаму захавала сакральную архітэктuru ў непарушаным стане.**

□□□ **Можна шпацыраваць па горадзе і цешыцца сярэднявечнымі капліцамі, а зазірнуўшы ўнутр – такімі ж старажытнымі роспісамі. Цікава, што ў адрозненне ад нас, у іх рэдка сустракаецца традыцыя вотаў. Замест іх вакол абразоў адлюстраваны канкрэтныя гісторыі цудаў. Напрыклад, намалёвана, як маленькая дзяўчынка падае з брычкі, пасля над ёй моляцца, і наступае цудоўнае здарэнне, а побач пазначаецца год здарэння. Увогуле, бачна, што край прасякнуты хрысціянскай культурай. Напрыклад, пабудаваны ў сярэдзіне XX стагоддзя швейцарскі аўтамабільны тунэль, які з’яўляецца самым доўгім у свеце, названы імем св. Бернарда”, – распавядае дзяўчына.**

Марыка адзначае, што на хрысціянскіх асаблівасцях краіны пакінула свой след і рэфармацыя: **“Значная частка мясцовых каталіцкіх святынь была ператворана ў пратэстанцкія. Знешне яны не адрозніваюцца ад традыцыйных касцёлаў, але ўнутры амаль не маюць убранства: няма ні абразоў, ні фігур. Цікава, што ў старэйшым касцёле Цюрых – Фраумюнстэр 853 года, – які таксама адышоў пратэстантам, роспісы вітражоў былі адноўлены самым вядомым беларускім мастаком Маркам Шагалам (хоць мастак і не быў хрысціянінам, між іншым, ён быў сусветна прызнаным майстрам вітражоў, які прыбыў у Цюрых па запрашэнні тутэйшых рэстаўратараў – заўв. аўт.). Непратэстантам нават трэба заплаціць за ўваход, каб убачыць гэтыя вітражы”.**

Разам з тым, у залежнасці ад рэгіёна, у Швейцарыі шмат дзяржаўных выхадных на каталіцкія святы. Людзі адпачываюць ва ўрачыстасць Спасання Святога Духа, на першы і другі дзень Вялікадня, ва ўрачыстасць Божага Цела і г. д. Падтрымка Касцёла таксама арганізавана на дзяржаўным узроўні. Калі адбываецца перапіс насельніцтва, у асобнай графе грамадзянін указвае сваю канфесійную прыналежнасць і пасля сплачвае налог на Касцёл, з якога грошы ідуць на абслугоўванне святыні і заробак святару адпаведнай парафіі. У саміх касцёлах таксама ўсталяваныя “боксы”, куды кожны жадаючы можа пакласці ахвяру.

Ад Беларусі да Швейцарыі. Ці спраўджваецца паўсюднасць Касцёла?

Аўтар: Ангеліна Марцішэўская
11.07.2021 00:00

Ад Беларусі да Швейцарыі. Ці спраўджваецца паўсюднасць Касцёла?

Аўтар: Ангеліна Марцішэўская
11.07.2021 00:00

